

Wutroba frej a newobcžežena wostala, dy by runje tež to Gzjelo Gzwilu mjelo. Pšchetoz skojždym Stworenjom je tak, so jo Khorosz, Bolož a Wumreczje boli. Tajke Bojenje nemožešch sGzjela wuhnacž, tak dolho hacž Gzjelo Gzjelo wostane. Schtuž pak we tajkej Mudy dobre Sšwjedomnje a wešetu Wutrobu ma, da je Bolož wjazy hacž Božozu položena.

Tak bje stymi Wuczomnikami tež. Možno nebj, so so nebychu wo to staracž dyrbeli, a so by jich to bolicž nedyrbjalo, so swojeho Knesa a Mischtera tak hubenje wumrecž widžicž, haj, jeho zylje subicž dyrbjachu. Ale Krysťus praji: Padajcže so, nech wascha Žaloz jeno we Gzjeli wostane, a nedajcže sebi ju do Wutroby pšhindž.

Sczim zecže pak so teješameje wobrocž? Ja zu wam to šjewicž:

Wjericželi wy do Boha, da tež domne wjericže.

a.) My zemy te Słowa tak šjawne scžinicž, hacž nam možno budže. Wone pak maju to we sebi, jako by zyl Krysťus prajicž: Wy so wo moje Wumreczje staracže. Pšchetoz schtož wy na drubich Gzłowekach widžili, a šhonili schitko sže, to sebi tež wy wotemne myšlicže. Schtož Gzłowek je a samože, je snim wohn, dyž won wumre. Won nesthowa ani Brosch, ani Kroschik, dy by tež zyleho Sšwjeta Kubla mjel. Schitka jeho Moz a Kneštwu ma tež snim Konz. Pšched kotrymž so predy zyl Sšwjet bojesche, a pšched kotrymž so Kežorojo a Krajojo strachowachu, pšched tym so Mucha neboji, dyž je morwy, won so tež Mushi wobaracž nemože. Tak je sGzłowekami, dyž wumru, so schitko pane, a po nich wostane, schtož mjeli a samoli su. To wjesze wy, a šhonicže jo schjednje, a mšenicže, so budže somnu runje tež tak.

Alle ja praju wam: Wjericželi wy do Boha, da wjericže wy tež domne. To je: Schtož wy wot Boha wjericže, to tež dyrbicže wy wotemne wjericž. Zadyn beš wami neboji so, so by Boh wumrjel. Zadyn wot was neboji so, so dyrbjat Sšwjet, nech je tak sly hacž ze, Bohu Schkodu nacžinicž moz, a jeho je Stola storcžicž: Gzohodla da stara was moje Wumreczje? Nech su Gžert, Sšwjet a Sšmercž tak sli hacž zedža, woni mi nicžo wotdobycž nedyrbja.

Pšchetoz ja šym Boh; a schtož wy wot Boha wjericže, to tež wotemne wjericže. Tak budža so wasche Wutroby spokojicž, a wy so tež nebudžecže nastrožecž, dyž ja wumrecž budu, ale so tež steho troschtowacž. Pšchetoz dyž budžemoj ja a Sšmercž romadu pšhindž, da budže Sšmercž dyrbecž pšjerracž. A teho dyrbicže wy tež wužiwacž.

b.) Pšchetoz pošluchajcže dale, schto mam we Myšli stajkim Wumrecžom dokonecž:

We mojego Wotza Domi je wele Wobydlenjom. Dy by temu tak nebyto, da bych kwam refnyk: Ja du tam, wam to Mjesto pšchihotowacž.

Ton prjeni Troscht je, so ta Sšmercž na tym Knesu Krysťusu dobycž nedyrbi. Pšchetoz wona na Krysťusu nenamaka nje dže šmertneho Gzłoweka, hacž won runje wjerny Gzłowek je, ale tež praweho wjecžneho Sšyna Boho. Tehodla, hacž wona runje Krysťusa, jako Gzłoweka a Sšyna teje Knežny Marije mori, da tola nemože teho Sšyna Boho po jeho bojškej Natuiri moricž, kajž šwjaty Pjeter tež praji: Možno nebj, so by wot Sšmercžje moł džeržany bycž. Jap. Skutk. 2, 24. A ton Kneš Jesus praji šam pola Jana na 16. Stawi. 16. So je wo mału Kzwilu cžinicž, da ze jich sa so widžicž.